

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

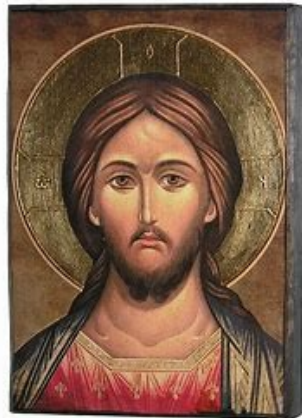
Nr 18/2024 5.05.2024

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Umilowani, miłujmy się wzajemnie,
ponieważ miłość jest z Boga,
a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.
Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.”
(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Jezus przypomina nam dziś, że to On nas wybrał. Wybrał nas byśmy szli, dlatego nie stójmy w miejscu. Bracia i siostry czekają na nas. ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Kiedy #dziadkowie i #wnuki, #starsi i #młodzi przebywają często razem, kiedy troszczą się o siebie nawzajem, ich miłość stanowi powiew czystego powietrza, które odświeża świat i społeczeństwo oraz czyni nas wszystkich razem mocniejszymi, ponad więzami pokrewieństwa.” (27.04) „Nie zapominajmy, że wszyscy mamy błędy, których wybaczenia potrzebujemy i rany do wyleczenia, i że wszyscy możemy zostać uzdrowionymi, przynoszącymi uzdrowienie, tymi, którym przebaczone, niosącymi przebaczenie, odrodzonymi, niosącymi odrodzenie. #Wenecja” „Jezus patrzy na nas z intensywnością miłości, która nie osądza, ale potrafi być blisko i dodawać otuchy. Sztuka wychowuje nas do takiego spojrzenia, nie zaborczego, nie uprzedmiotawiającego, ale też nie obojętnego; wychowuje nas do spojrzenia kontemplacyjnego.” „Otrzymaliśmy wielki dar bycia umiłowanymi dziećmi Bożymi i jesteśmy wezwani do spełnienia marzenia Pana: bycia świadkami i życia Jego radością. Nie ma nic piękniejszego.” „Wiara w Jezusa, więź z Nim, otwiera nas na przyjęcie życiodajnych soków Bożej miłości, która pomnaża naszą radość, dba o nas i sprawia, że rodzą się pędy nawet wtedy, gdy gleba naszego życia staje się nieurodzajna. #EwangeliaDnia (J 15, 1-8)” „#MódlmisyęWspólnie za udręczoną Ukrainę, za Palestynę i Izrael, za Rohindża i tak wiele narodów cierpiących z powodu wojny oraz przemocy. Niech Bóg pokoju oświeci serca, aby we wszystkich wzrastała wola dialogu i pojednania.” (28.04) „Radość Ewangelii, kiedy ją naprawdę przyjmujemy, budzi w nas dynamizm naśladowania, prowokując nas do wyjścia z siebie i wejścia na drogę prowadzącą do spotkania z Panem i do pełni życia.”

(29.04) „Dzisiaj wspominamy św. Józefa rzemieślnika. Prośmy Pana, aby odnowił i wzmocnił naszą wiarę, tak aby każda nasza praca miała w Nim swój początek i swoje spełnienie. #śwJózef” (1.05) „W maju zawierajmy Matce Bożej sprawy osobiste, rodzinne, a także cierpienia ludzi, którzy są ofiarami wojen. #Módlmsię-Wspólnie za Kościół, za narody, o pokój na Ukrainie i na Bliskim Wschodzie. #AudyencjaOgólna” (2.05) „Gest miłości wobec kogoś, kto nie może go odwzajemnić: na tym polega naśladowanie stylu Boga, stylu bezinteresowności.” (4.05)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w VI Niedzielę Wielkanocy, prosimy Ojca, abyśmy „w tych radosnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu” i by „misterium paschalne, które wspominamy, przemieniało nasze życie”.
2. Dzisiaj o 10:15 odbędzie się w kościele pierwsza próba śpiewu dzieci pierwszokomunijnych.
3. Od poniedziałku do środy zapraszam do wspólnej modlitwy przy krzyżach na naszych ulicach o błogosławieństwo i plony dla naszych pól i ogrodów oraz dla pracujących w nich.
4. W poniedziałek przypada święto świętych Apostołów Filipa i Jakuba, a w środę – uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego Patrona Polski.
5. Dziękuję wszystkim, którzy przygotowali i zaangażowali się w liturgię uroczystości Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski.
6. Nabożeństwa majowe odbywają się w niedzielę o 17:30, od poniedziałku do piątku po ostatniej Mszy św., a w soboty po Mszy św. Maryjnej, którą odprawiamy o 9:00. Zapraszamy wszystkich, którzy kochają Jezusa i Maryję.
7. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Rzeczpospolita obojga narodów” oraz „Nadzieja większa od ran” o pięcioletnim chłopcu, który stracił rodziców.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy 19. odcinek Listu św. Jana Pawła II do rodzin.
9. Bóg zapłać ofiarodawcom za dar serca na posadzkę kościoła (między innymi Danucie Hadrian, Sylwii Paruckiej, Rozalii Dobosz, Grażynie Pach, Józefie Klucznik, rodzinie Puchałów, rodzinie Chładów, rodzinie Kałów). Dziś po raz kolejny przed kościołem chętni będą mogli złożyć ofiarę na ten cel. Proszę o dalszą pomoc w tym dziele. Ostatnio zebraliśmy na około 25 m².
10. Dziękuję wszystkim, którzy wczoraj przybyli obejrzeć w naszym kinie film o Maryi i św. Józefie. W najbliższą sobotę o 19:15 odbędzie się seans musicalu „Kwiaty Miłości”.

List do rodzin *Gratissimam sane*

św. Jan Paweł II, odcinek 19.

Matka pięknej miłości

20. Historia „pięknej miłości” zaczyna się w chwili zwiastowania, kiedy wysłaniec Boży kieruje do Maryi wspaniałe słowa zawierające powołanie Jej do tego, by została Matką Syna Bożego. Poprzez

„tak” Maryi „Bóg z Boga i Światłość ze Światłości” staje się synem ludzkim. Maryja jest Jego matką, nie przestając być tą Dziewicą, która „nie zna męża” (por. Łk 1,34). Jako Matka-Dziewica staje się Maryja Matką pięknej miłości. Prawda ta odsłania się już w słowach Archanioła Gabriela, ale jej pełne znaczenie potwierdza się stopniowo, w miarę jak Maryja postępuje w pielgrzymce wiary ze swoim Synem.

„Matka pięknej miłości” została przyjęta przez swego ziemskiego oblubieńca. Józef z rodu Dawida był już oblubieńcem Maryi w znaczeniu izraelskiej tradycji. Maryja była przyrzeczoną mu małżonką. Józef miałby prawo myśleć o Niej w kategoriach żony i matki swoich dzieci. Bóg wkracza jednak w ten oblubieńczy układ swoją własną inicjatywą: „Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło” (Mt 1,20). Józef jest świadom, widzi własnymi oczyma, że w Maryi poczęło się nowe życie, które nie pochodzi od niego. Jako człowiek sprawiedliwy, zachowujący Prawo Starego Przymierza, które w tym przypadku nakładało obowiązek rozwodu, „zamierzał oddalić Ją potajemnie” (Mt 1,19). Wysłaniec Boży uświadamia mu jednak, że to byłoby przeciwne jego powołaniu, że byłoby przeciwne oblubieńczej miłości, która łączy go z Maryją. Ta wzajemna oblubieńcza miłość, aby być w pełni „miłością piękną”, domaga się od niego, aby przyjął Maryję oraz Jej Syna pod dach swojego domu w Nazarecie. Józef przyjmuje to Boskie przesłanie i postępuje według tego, co mu polecono (por. Mt 1,24). Dzięki temu tajemnica Wcielenia, a wraz z nią również tajemnica Świętej Rodziny, zostaje gruntownie wpisana w oblubieńczą miłość mężczyzny i kobiety, a pośrednio w genealogię wszystkich ludzkich rodzin. To, co kiedyś Paweł nazwie „wielką tajemnicą”, znajduje w Świętej Rodzinie swój najwyższy, historyczny wyraz. Rodzina istotnie znajduje się w centrum Nowego Przymierza.

Można powiedzieć, że dzieje „pięknej miłości” rozpoczynają się od pierwszej pary ludzkiej, od Adama i Ewy. Pokusa, której ulegli, oraz grzech pierworodny, który popełnili, nie odebrały im całkowicie zdolności „pięknego miłowania”. Pojmujemy to, czytając na przykład w Księdze Tobiasza, że oblubieńcy Tobiasz i Sara, określając sens swego zjednoczenia, powołują się na wzór pierwszych rodziców — Adama i Ewy (por. Tb 8,6). W Nowym Przymierzu świadczy o tym także św. Paweł mówiąc o Chrystusie jako nowym Adamie (por. 1 Kor 15,45): Chrystus nie przychodzi żadną miarą po to, by potępić pierwszego Adama i pierwszą Ewę, lecz by ich odkupić. Przychodzi, by odnowić to, co w człowieku jest darem Boga, co w nim jest odwiecznie dobre i piękne i co stanowi tworzywo pięknej miłości. Dzieje „pięknej miłości” to poniekąd to samo, co dzieje zbawienia człowieka.

„Piękna miłość” bierze zawsze początek w samoobjawieniu osoby. Tak objawiła się przy stworzeniu Ewa Adamowi i Adam objawił się Ewie. Tak w ciągu dziejów coraz to nowe pary ludzkie mówią sobie wzajemnie: „pójdziemy razem przez życie” i dzięki temu poczyna się rodzina jako jedność dwojga, a na mocy sakramentu jako nowa wspólnota w Chrystusie. Miłość, aby była piękna, musi być darem Bożym, musi być zaszczepiona w sercach ludzkich przez Ducha Świętego i stale w nich podtrzymywana (por. Rz 5,5). Kościół jest tego świadom, gdy w Sakramencie Małżeństwa prosi Ducha Świętego o nawiedzenie ludzkich serc. Aby była „piękną

miłością”, czyli darem osoby dla osoby, musi pochodzić od Tego, który sam jest Darem i Źródłem wszelkich darów.

Tak właśnie jest w Ewangelii, gdy chodzi o Maryję i Józefa. Piękna miłość, opiewana w starotestamentalnej Pieśni nad Pieśniami, stała się ich udziałem na samym progu Nowego Przymierza. Józef mógł myśleć o Maryi i mówić: „Oblubienica moja, siostra” (por. Pnp 4,9). Maryja, Bogarodzica poczęła z Ducha Świętego i z tego samego Ducha Świętego poczęła się ta „piękna miłość”, którą Ewangelia tak dyskretnie wpisuje w kontekst „wielkiej tajemnicy”.

Kiedy mówimy o „pięknej miłości”, to niewątpliwie mówimy zarazem o pięknie. Mówimy o pięknie miłości, ale mówimy też o pięknie człowieka, który w mocy Ducha Świętego jest zdolny do takiej miłości, mówimy o pięknie mężczyzny i o pięknie kobiety. Mówimy o ich pięknie jako braci i sióstr, jako oblubieńców, jako małżonków. Nie tylko tajemnica „pięknej miłości” została wyjaśniona w Ewangelii, ale także najgłębsza tajemnica wszelkiego piękna. Piękno bowiem jest od Boga, tak jak miłość. Od Boga są oni oboje: mężczyzna i kobieta, osoby, które stają się wzajemnie dla siebie darem. Z pierwotnego daru Ducha, „który daje życie”, rodzi się ten ich wzajemny dar bycia mężem i żoną — nie mniej jak dar bycia bratem i siostrą.

Wszystko to znajduje potwierdzenie w tajemnicy Wcielenia, która stała się w dziejach człowieka źródłem nowego piękna i natchnieniem dla niezliczonych dzieł sztuki. Po surowych zakazach przedstawienia podobizny Boga niewidzialnego (por. Pwt 4,15-20), epoka chrześcijańska przyniosła ze sobą — wręcz przeciwnie — przykłady artystycznego ukazywania Boga-Człowieka, Maryi, Jego Matki i Józefa oraz wszystkich Świętych, zarówno Starego, jak i Nowego Przymierza, i w ogóle całego stworzenia odkupionego przez Chrystusa, rozpoczynając w ten sposób nowy okres w odniesieniu do świata kultury i sztuki. Można powiedzieć, iż nowy kanon sztuki, wrażliwy na najgłębszy wymiar człowieka i jego przeznaczenie, bierze początek z prawdy o Wcieleniu Chrystusa, czerpiąc natchnienie z tajemnic Jego życia: narodzenie w Betlejem, ukryte lata w Nazarecie, działalność publiczna, Golgota, zmartwychwstanie oraz powtórne przyjście w chwale. Kościół jest świadom tego, iż jego obecność w świecie współczesnym, a w szczególności jego działalność dla dobra małżeństwa i rodziny, jest najściślej związana z rozwojem kultury i rozwój ten popiera. Dlatego śledzi z wielką uwagą kierunki rozwoju środków społecznej komunikacji, których zadaniem jest nie tylko informować, lecz również formować szerokie rzesze. Znając dobrze rozległe oddziaływanie tych środków, Kościół przestrzega często ludzi odpowiedzialnych za ich używanie przed fałszowaniem prawdy i rozmijaniem się z nią. O jakąż prawdę może chodzić w filmach, przedstawieniach, w programach radiowo-telewizyjnych zdominowanych na przykład przez pornografię? Czy jest to właściwa służba prawdzie o człowieku? Oto pytania, które trzeba stawiać tym, którzy pracują w tej dziedzinie i są za nią odpowiedzialni.

Dzięki tak krytycznej refleksji nasza cywilizacja winna uświadomić samej sobie, że pomimo licznych osiągnięć pozytywnych jest z wielu względów cywilizacją chorą i źródłem głębokich schorzeń człowieka. Dlaczego jest właśnie tak? Dlatego, że cywilizacja ta została oderwana od pełnej prawdy o człowieku, od prawdy o tym, kim jest mężczyzna i kobieta jako istota ludzka. W rezultacie cywilizacja ta nie

potrafi właściwie zrozumieć, czym naprawdę jest dar osób w małżeństwie, czym jest miłość odpowiedzialna za rodzicielstwo, na czym polega autentyczna wielkość rodzicielstwa i wychowania. Można więc bez przesady powiedzieć, że środki masowego przekazu, nawet gdy starają się poprawnie informować, jeżeli nie kierują się zdrowymi zasadami etycznymi, nie służą prawdzie w jej wymiarze zasadniczym. Oto dramat: nowoczesne środki komunikacji społecznej są poddane pokusie manipulacji przekazem, zakłamując prawdę o człowieku. Człowiek nie jest tym, kim siebie ogląda w reklamie i propagandzie w nowoczesnych środkach masowego przekazu. Jest kimś więcej jako jedność psychofizyczna, jako jedność duszy i ciała, jako osoba. Jest kimś więcej przez swoje powołanie do miłości, które wprowadza mężczyznę i kobietę w wymiar „wielkiej tajemnicy”.

Pierwsza weszła w ten wymiar Maryja, wprowadzając wraz ze sobą swego oblubieńca Józefa. Oni też stali się pierwszymi wzorami owej pięknej miłości, o którą Kościół nie przestaje się modlić dla młodzieży, dla małżeństw i dla rodzin. A małżeństwa, rodziny i młodzież również nie przestają się modlić o to dla siebie. Wystarczy popatrzeć na rzesze pielgrzymów, ludzi dorosłych i młodych, zdążających do Sanktuariów Maryjnych i zapatrzonych w wizerunek Bogarodzicy, czasem Maryi i Józefa wraz z Dzieciątkiem: w oblicza, na których odbija się całe piękno miłości ofiarowanej człowiekowi przez Boga.

Jest rzeczą znamioną, że w Kazaniu na Górze Chrystus, nawiązując do szóstego przykazania, powiedział: „Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądlawie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa” (Mt 5,27-28). W stosunku do Dekalogu, który bronił tradycyjnej spistości małżeństwa i rodziny, słowa te wyrażają ogromne przesunięcie w przyszłość. Jezus wskazuje podłoże i źródło grzechu cudzołóstwa. To źródło leży wewnątrz człowieka. Wyraża się ono w sposobie patrzenia, w sposobie myślenia, w którym dominuje pożądanie. Przez pożądanie człowiek przywłaszcza sobie drugiego człowieka, który nie jest jego, który należy do Boga. Chrystus mówi do współczesnych sobie, ale mówi to jednocześnie do ludzi wszystkich stuleci i pokoleń, a w szczególności do naszego pokolenia i współczesnej cywilizacji konsumpcji i użycia.

Można zapytać: dlaczego Chrystus w Kazaniu na Górze wypowiedział się w sposób tak wymagający? Odpowiedź jest zupełnie jednoznaczna: Chrystus chciał zabezpieczyć świętość małżeństwa i rodziny, chciał zabezpieczyć pełną prawdę o osobie ludzkiej i jej godności.

Tylko w świetle tej prawdy rodzina może się stać wielką „rewelacją”, pierwszym „odkryciem” drugiego człowieka: naprzód chodzi o wzajemne odkrycie oblubieńców, potem także odkrycie każdego dziecka, które z nich, jako rodziców, poczyną się i rodzi. Wszystko to, co ślubują sobie małżonkowie: „wierność, miłość i uczciwość małżeńską oraz że cię nie opuszczę aż do śmierci”, możliwe jest tylko w wymiarach „pięknej miłości”, której można nauczyć się tylko przez modlitwę. Jest ona bowiem zawsze, używając wyrażenia św. Pawła, jakimś wewnętrznym ukryciem z Chrystusem w Bogu — „wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu” (Kol 3,3). Tylko w takim ukryciu może działać Duch Święty, źródło pięknej miłości.

On też rozlewa tę miłość. Jak rozlał ją w sercu Maryi i Józefa, tak rozlewa ją w sercach wszystkich oblubieńców, którzy „prawdziwie słuchają słowa Bożego i strzegą go” (por. Łk 8,15). Przyszłość każdej ludzkiej rodziny zależy od tej właśnie „pięknej miłości”, która jest miłością wzajemną małżonków, rodziców i dzieci, a także miłością wszystkich pokoleń. Ta miłość jest źródłem jedności i mocy rodziny.

Modlitwy do św. Stanisława Biskupa i Męczennika

Święty Stanisławie, nieustraszony Pasterzu dusz powierzonych Twojej pieczy, który w obronie Swej owczarni poniosłeś śmierć męczeńską z rąk bezbożnych siepaczy, wyjednaj nam, prosimy Cię pokornie, zasługami Twymi u Boga, abyśmy byli zawsze gorliwymi cnót Twych naśladowcami. Przemożny Patronie ziemi naszej, ochraniaj ją od wszelkich klęsk i niedoli, byśmy dochowali statecznie wiary, którą przed wiekami głosiłeś naszym praojcom i wytrwali w gorącej miłości, służbie Bożej i w jedności z Kościołem świętym, a tak zasłużyli sobie na wieczne zjednoczenie nasze z Bogiem w królestwie niebieskim. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

O święty Stanisławie, obrońco nasz i Orędowniku, uproś nam łaskę prawdziwej pokuty. Niech sercom naszym skruszonym i upokorzonym wróci doskonała czystość: czystość w myśli, w mowie i w uczynku, czystość w obyczaju. Niech duchem Bożym odnowione oblicze ziemi naszej czystością zakwitnie, żebyśmy wszyscy podobali się Bogu i żeby Bóg dusze nasze zbawił. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, miłośnika czystości. Amen.

Niedziela 5.05 – Szósta Niedziela Wielkanocy

7:00 Różaniec św.

7:30 Wypominki roczne

8:00 Msza św. za zmarłych wymienianych w wypominkach

11:00 O Boże błogosław. dla Mikołaja Marczaka i jego rodziny z okazji roczku

17:30 Nabożeństwo majowe

18:00 † Jerzego Tekieli (9 r.) i zmarłych z rodziny Tekieli, Walkoszków i Szewczyków

Poniedziałek 6.05 – Święto świętych Apostołów Filipa i Jakuba

16:15 Błogosławieństwo pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. Sienkiewicza

16:45 Błogosławieństwo pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. Śląskiej

17:15 Błogosław. pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. Częstochowskiej

18:00 1.) † Helenę Mastalerz od sąsiadów Eli i Andrzeja

2.) † Leszka Rakoszę od żony i synów

Nabożeństwo majowe

Wtorek 7.05

- 16:45** Błogosławieństwo pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. Długiej 25
17:15 Błogosławieństwo pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. Mickiewicza
18:00 † Helenę Parkitną od Bogumiła i Sabiny Groszków z rodziną
Nabożeństwo majowe

Środa 8.05 – Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika głównego Patrona Polski

- 7:00** † Piotra
16:15 Błogosławieństwo pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. 3-Maja
16:45 Błogosław. pól i ogrodów z modlitwą o plony przy ul. Długiej i Lipowej
17:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**
18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**
- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
 - 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty i Beaty
 - 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
 - 4.) O dobre przygotowanie naszej rodziny parafialnej do nawiedzenia Maryi
 - 5.) O uzdrowienie brata
 - 6.) † Ryszarda Staszczyka (8 r.), Marię, Stanisława i Bogdana Szewczyków
 - 7.) † Artura Skowrona (8 r.) od rodziców i rodzeństwa
 - 8.) † Helenę, Mariannę, Stanisława, Włodzimierza, Krzysztofa, Jana i Józefa Kozaków od Wiesławy z rodziną
 - 9.) † Helenę Mastalerz od Zofii i Arkadiusza Krysińskich z rodziną
 - 10.) † Cecylię (57 r.), Bronisława i Arkadiusza Raczyńskich, Mariannę Ryś oraz Wacława Skupnia
 - 11.) † Wacława i Zofię Adamików, Sabinę i Zygmunta Raczyńskich, Zofię i Władysława Adamików
 - 12.) † Władysława Molla od bratowej Marianny Moll z synami Krzysztofem i Adamem
 - 13.) † Mieczysława Lamika od rodziny Monse i Stęplewskich
 - 14.) † Roberta Ułamka od szwagierki Ireny, Piotrka, Moniki i Pawła z żoną
 - 15.) † Marcina Kasprzaka od sąsiadów Strzelczyków
 - 16.) † Helenę Trajdos od wnuczki Ani z rodziną
 - 17.) † Stanisławę Chuda od męża
 - 18.) † Marcina i Józefę Marczyków, Jerzego i Andrzeja Kempów, Adama, Bronisławę i Genowefę Urbańczyków
- Nabożeństwo majowe**

Czwartek 9.05

- 18:00** 1.) † Annę (22 r.) i Eugeniusza Głabów oraz Jana, Zofię i Teresę Janików
2.) † Marcina Wojciowa od siostry Barbary z mężem i synem
Nabożeństwo majowe

Piątek 10.05

- 18:00** 1.) † Zofię Janik (r.)
2.) † Helenę Parkitną od swatki Józefy Karoń

Nabożeństwo majowe

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 11.05

- 9:00** † Hannę-Grażynę Pawłowską (3 r.)

Nabożeństwo majowe

- 18:00** † Sabinę, Kasię, Józefę i Jana Zająców, Kazimierza, Annę i Józefa Mazurów, Władysławę, Józefa i Edmunda Kędziorów, Gertrudę i Karola Ochmanów

Niedziela 12.05 – Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

7:15 **Różaniec św.**

- 8:00** † Eugeniusza (19 r.), Danutę, Lucynę i Tomasza Kowalików, Helenę i Romana Kęsyh

11:00 O Boże błogosławieństwo i wierność Panu dla nowych ministrantów

17:30 **Nabożeństwo majowe**

- 18:00** † Monikę Sztanderę od wnuczki Klaudii z mężem i dziećmi

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881